

Manifest de la UAB contra les violències de gènere

365 dies contra la violència de gènere

El 25 de novembre es va fixar com a dia Internacional contra la Violència de gènere per part de l'ONU el 1999, però per a nosaltres tots els dies haurien de ser 25 de novembre, perquè nosaltres estem contra les violències masclistes els 365 dies l'any. La violència contra les dones és un fenomen que roman arrelat a totes les societats conegudes i té múltiples manifestacions. Des de la més subtil i insidiosa, que fins i tot passa desapercibuda per a les persones afectades i és acceptada per tothom, passant per les agressions sexuals, fins a la més cruel i terrible que és aquella que acaba amb la vida de la dona, i que tan sovint ens colpeja a través dels mitjans de comunicació. Oficialment ja en portem 39 dones assassinades a tot Espanya, 6 d'elles a Catalunya, sense comptar altres femicidis que no apareixen a les llistes oficials, però que són manifestacions del menyspreu contra la dignitat i la llibertat de les dones que està molt instal·lat a la societat i que tan difícil resulta eradicar.

És veritat que la societat és molt més conscient que fa uns anys de l'existència latent d'aquesta violència. En aquest sentit hem d'agrair als moviments feministes dels anys 70 i 80 que vam començar a treure a la llum aquest estat de coses i que és gràcies a les seves accions i les seves denúncies que avui estem nosaltres aquí, rebutjant els comportaments violents i abusius contra les dones i reclamant que volem viure en un món, un país, una ciutat, un poble, una universitat sense violència masclista.

Malgrat tots els esforços que s'han fet i les lleis contra la violència que s'han aprovat, tant en el marc estatal com autonòmic, encara hi ha molta feina a fer. Primer perquè en el nostre imaginari col·lectiu la violència masclista encara s'identifica amb la manera com ens relacionem en la vida privada, i amb molta dificultat comença a acceptar-se que la violència contra les dones no és un assumpte privat, sinó públic. També és freqüent pensar que aquesta violència només afecta als altres, i ens agrada imaginar que només té lloc en ambients marginals o entorns desestructurats. Però la violència contra les dones és un fenomen que es manifesta en tots els ambients, entre persones de totes les classes i procedències, entre gent gran i també, malauradament, es reproduïx entre la gent jove.

La violència contra les dones tampoc és un assumpte personal, sinó col·lectiu, per això no l'hem d'amagar, ni avergonyir-nos de parlar d'aquest tema. Cap dona és culpable de ser objecte de violència. En cap altre delictes es culpabilitza la persona afectada de ser inductora del delictes del qual ha estat víctima. Una de les coses que més cal combatre és l'escassa credibilitat que s'atorga a les dones que denuncien violència, ja sigui a la llar, al món laboral o al carrer, i la sospita que es crea sobre la seva responsabilitat: si no va denunciar, si va consentir, si no es va resistir prou, si estava en tal lloc a deshora, si vestia de tal manera o es comportava de tal altra. En definitiva, que al final la víctima apareix com a culpable.

La societat sencera ha d'implicar-se en la lluita contra la violència contra les dones, però hi ha instàncies que tenen una major quota de responsabilitat: els poders públics tenen l'obligació indefugible de garantir la seguretat de les dones amenaçades de mort o en greu perill de ser agredides i el sistema judicial ha d'evitar la revictimització de les dones quan presenten una denúncia o quan la retiren.

Menció a part mereix la representació que els mitjans de comunicació fan de la violència contra les dones i la seva gran responsabilitat en reproduir els mites i estereotips tradicionals, en un cercle viciós que no té principi ni final. El nostre imaginari col·lectiu es nodreix de les representacions simbòliques que es

transmeten per tots els productes culturals: el cinema, la música i els videoclips, la informació, els programes d'entreteniment i naturalment la publicitat.

Els mitjans de comunicació, vertaders constructors de la realitat, han de canviar la mirada que presenten d'aquest tema, abandonant el sensacionalisme, la banalitat informativa, la presentació de la violència com a fets aïllats sense connexió entre ells i sense context. Cal un relat global del per què es produeix la violència contra les dones. I aquest relat ha d'estar relacionat amb el canvi social produït en els darrers 30 anys, aquesta revolució silenciosa protagonitzada per les dones que pensàvem que era una revolució incruenta, però que ha produït, des de l'any 2000, més de 1000 víctimes mortals.

Si la violència es veu més i s'aborda millor la societat serà cada vegada més intolerant amb la violència masclista. Entre totes i tots hem d'aconseguir que la violència contra les dones sigui senzillament impensable.

Bellaterra, 25 de novembre de 2016

Joana Gallego Ayala
Directora de l'Observatori per a la UAB